

Серед навчальних закладів України, КНЕУ є один з провідних вузів держави, що завжди дотримувався передових позицій в організації та підвищенні якості підготовки фахівців.

На завершення, слід наголосити на наступному — спільними зусиллями необхідно зробити все можливе, щоб прискорити входження України до Європейського освітнього простору, зберегти всі надбання національної вищої школи та доповнити Європейським досвідом.

Н. Т. Іващенко, канд. екон. наук, доцент
кафедри статистики

ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ

Перехід людського суспільства від індустріальних до науково-інформаційних технологій, що очевидно, визначатиме суть ХХІ століття, піднімає на особливу висоту формування сучасної системи набуття знань та їх практичного втілення в реальне життя. В цьому відношенні на перший план виходить потреба органічного поєднання науки як продуцента нових знань, і освіти як сфери, що здатна ці знання адаптувати в інтелектуальний потенціал людини, а значить, і в осучаснення та модернізацію всієї системи суспільних відносин.

Стрімкий розвиток трансформаційних процесів у сучасних умовах України, як ніколи раніше, ставить особливі вимоги до економічних знань. Без перебільшення можна стверджувати, що економічна наука і освіта стають нині в один ряд з усією системою інновацій у суспільстві. Лише той, хто здатний економічно мислити, може з високою віддачею опанувати сучасні інформаційні та технологічні інновації. Цей постулат ставить по новому проблему набуття економічних знань. Йдеться не про підготовку традиційних економістів для національної економіки, а про формування особистості, яка вміє аналітично мислити, за частоколом цифр і фактів бачити тенденції, зрушення, помилки, здатна їх оцінити і прийняти вивірені управлінські рішення.

Щоб досягти цієї мети, необхідно в один спільний алгоритм об'єднати процес викладання економічних дисциплін та контролю знань студентів. Це стосується всіх економічних дисциплін без виключення. Завдання зводиться до того, щоб під процес «викладання — засвоєння» підвести таку організаційну і методологічну основу, яка б, з одного боку, осучаснювала з наукової точки зору викладання даної дисципліни і, з другого боку, контроль

набуття знань із формальної навчальної процедури перетворювала в об'єктивну індивідуальну потребу кожного студента.

Навчальний процес з економічних дисциплін можна представити як алгоритм, що складається з трьох блоків.

Перший — це підготовча робота, тобто формування попереднього іміджу дисципліни. Сюди належить визначення функціонального призначення, змісту, мети та ролі дисципліни у формуванні економічного мислення. І лише на цій основі слід опрацювати тематичний план, програму і структурування дисципліни.

Другий — це організація навчального процесу. Цей блок слід вважати домінуючим і вирішальним, бо саме тут слід чітко визначити:

- метод викладання і засвоєння знань (інформативно-пізнавальний, інформативно-відтворювальний, інформативно-продуктивний);
- організацію викладання і вивчення (дозування годин між лекціями та практичними заняттями, встановлення «планки» (оптимуму) знань за кожною темою і дисципліні в цілому, навчально-методичне та технічне забезпечення, самостійна та індивідуальна робота);

Серцевиною цього блоку слід вважати застосування інноваційних педагогічних технологій. Стосовно до специфіки економічних дисциплін цьому відповідають такі методи як навчання з використанням конкретних ситуацій, тренінги ділової комунікації, моделювання і варіантність підходів до прогнозування та ін. Саме за допомогою цих методів стає можливим «конструювання» методології вивчення економічних процесів, обґрунтування критеріїв і показників системної оцінки досліджуваних явищ.

Третій — оцінка ступеня досяжності у засвоєнні економічних знань. Головним тут є обрання методів поточного та підсумкового контролю, а також забезпечення між ними організаційно — дидактичної єдності. Найбільш прийнятним слід вважати модульний контроль. Однак його результативність може бути забезпечена за умов, коли модульні завдання будуть тісно пов'язані і відповідати установленому оптимуму знань, тематиці і вимогам контрольних та курсових робіт і, звичайно, завданням (задачам) і питанням підсумкового іспиту (заліку).

Вершиною оцінки досяжності мети вивчення будь-якої економічної дисципліни слід вважати не лише формальну оцінку, яку студент одержав на підсумковому іспиті, а його здатність ефективно і творчо застосувати набуті знання, критично осмислити опановану економічну інформацію. На основі такого зворотнього зв'язку стає можливим вдосконалення процесу навчання і контролю знань в економічному вузі.